

२०७१ पौष ०४ शुक्रबार १९-१२-२०१४ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
 “मीठे बच्चे- तिमी अहिले पुरुषोत्तम संगमयुगमा छौ, तिमी यहाँ रहँदा नयाँ दुनियाँलाई याद गर्नु छ र आत्मालाई
 पावन बनाउनु छ ”

- प्रश्नः-** बाबाले तिमीलाई यस्तो कुनचाहिँ समझ दिनु भयो जसबाट बुद्धिको ताला खुल्यो ?
- उत्तरः-** बाबाले यस बेहद अनादि ड्रामाको यस्तो समझ दिनु भयो, जसबाट बुद्धिमा जुन गडरेजको ताला लागेको थियो त्यो खुल्यो । पत्थर बुद्धिबाट पारस बुद्धि बन्यौ । बाबाले समझ दिनुभएको छ- यस ड्रामामा हरेक कलाकारको आ-आफ्नो पार्ट छ, जसले कल्प पहिले जति पढेका थिए, त्यति अहिले पनि पढनेछन् । पुरुषार्थ गरेर आफ्नो वर्सा लिनेछन् ।

ओम् शान्ति । रुहानी बच्चाहरूप्रति रुहानी बाबा बसेर सिकाउनुहुन्छ । जबदेखि बाबा बन्नुभयो तब देखि नै टिचर पनि हुनु भयो । तब देखि नै फेरि सदगुरुको रूपमा शिक्षा दिइरहनुभएको छ । यो त बच्चाहरूले सम्झन्छन् नै । जब उहाँ बाबा, टिचर, गुरु हुनुहुन्छ भने सानो बच्चा त हुनुहुन्न नि । उँचभन्दा उँच, महानभन्दा महान् हुनुहुन्छ । बाबा जान्नुहुन्छ- यी सबै मेरा सन्तान हुन् । ड्रामा प्लान अनुसार पुकारेका पनि छन्- आएर हामीलाई पावन दुनियाँमा लैजानुहोस् । तर केही पनि सम्झन्छौ- पावन दुनियाँ सत्ययुगलाई, पतित दुनियाँ कलियुगलाई भनिन्छ । भन्छन् पनि, आएर हामीलाई रावणको जेलबाट छुडाएर दुःखहरूबाट छुडाएर आफ्नो शान्तिधाम-सुखधाममा लैजानुहोस् । नाम दुवै राम्रा छन् । मुक्ति-जीवनमुक्ति वा शान्तिधाम-सुखधाम । केवल तिमी बच्चाहरू बाहेक अरू कसैको बुद्धिमा छैन- शान्तिधाम कहाँ सुखधाम कहाँ हुन्छ ? बिल्कुल नै बेसमझ छन् । तिम्रो लक्ष्य उद्देश्य नै समझदार बन्नु हो । बेसमझहरूको लागि लक्ष्य हुन्छ यस्तो समझदार बन्नु छ । सबैलाई सिकाउनु छ- यो हो लक्ष्य उद्देश्य मनुष्यबाट देवता बन्ने । यो हो नै मनुष्यहरूको सृष्टि, त्यो हो देवताहरूको सृष्टि । सत्ययुगमा हुन्छ देवताहरूको सृष्टि, तब जरूर मनुष्यहरूको सृष्टि कलियुगमा हुन्छ । अब मनुष्यबाट देवता बन्नु छ भने जरूर पुरुषोत्तम संगमयुग पनि हुन्छ । उनीहरू हुन् देवताहरू, यिनीहरू हुन् मनुष्य । देवताहरू हुन्छन् समझदार । बाबाले नै यस्ता समझदार बनाउनुभएको हो । बाबा जो विश्वका मालिक हुनुहुन्छ, बन्न त मालिक बन्नु हुन्न तर गायन त गरिन्छ नि । बेहदका बाबा बेहदको सुख दिनेवाला हुनुहुन्छ । बेहदको सुख हुन्छ नै नयाँ दुनियाँमा र बेहदको दुःख हुन्छ पुरानो दुनियाँमा । देवताहरूको चित्र पनि तिम्रा अगाडि छन् । उनीहरूको गायन पनि छ । आजकल त ५ भूतहरूलाई पूजिरहन्छन् ।

अहिले बाबा तिमीलाई सम्झाउनुहुन्छ- तिमी छौ पुरुषोत्तम संगमयुगमा । तिमीहरूमा पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार जान्दछन्- हाम्रो एउटा खुद्दा स्वर्गमा, एउटा खुद्दा नर्कमा छ । रहन त यहाँ रहन्छौ तर बुद्धि नयाँ दुनियाँमा छ । जसले नयाँ दुनियाँमा लैजान्छ उहाँको याद गर्नु छ । बाबाको यादबाट नै तिमी पवित्र बन्दौ । यी कुरा शिवबाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ । शिवजयन्ती अवश्य मनाउँछन्, तर शिवबाबा कहिले आउनु भयो, आएर के गर्नु भयो, यो केही पनि थाहा छैन । शिवरात्रि मनाउँछन् र कृष्णको जयन्ती मनाउँछन्, त्यही कुरा जुन कृष्णको लागि भनिन्छ, त्यो शिवबाबाको लागि त भनिदैन । त्यसलाई शिवरात्रि भनिन्छ । अर्थ केही पनि बुझदैनन् । तिमी बच्चाहरूलाई त अर्थ सम्झाइन्छ । अथाह दुःख हुन्छ कलियुगको अन्तमा, फेरि अथाह सुख हुन्छ सत्ययुगमा । यो तिमी बच्चाहरूलाई अहिले ज्ञान मिलेको छ । तिमीले आदि-मध्य-अन्तलाई जान्दछौ । जसले कल्प पहिला पढेका थिए, उनैले अब पढनेछन्, जसले जति पुरुषार्थ गरेका थिए त्यही गर्न लाग्छन्, त्यस्तै नै पद पनि पाउनेछन् । तिम्रो बुद्धिमा पूरा चक्र छ । तिमीले नै उँचभन्दा उँच पद पाउँछौ फेरि तिमी उत्रिन्छौ पनि यसरी नै । बाबाले सम्झाउनुभएको छ- यी जति पनि मनुष्यहरूका आत्मा छन्, माला हो नि, सबै नम्बरवार आउँछन् । हरेक एक्टरलाई आ-आफ्नो पार्ट मिलेको छ, कुन समय कसलाई के पार्ट बजाउनु छ । यो अनादि बनि-बनाऊ ड्रामा हो जुन कुरा बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ । अहिले जुन तिमीलाई बाबाले सम्झाउनुहुन्छ त्यो आफ्ना भाइहरूलाई सम्झाउनु छ । तिम्रो बुद्धिमा छ हरेक ५ हजार बर्षमा बाबा आएर हामीलाई सम्झाउनुहुन्छ । हामीले फेरि भाइहरूलाई सम्झाउँछौ । भाइ-भाइ आत्माको सम्बन्धमा हो । बाबा भन्नुहुन्छ- यस समय तिमी आफूलाई अशरीरी आत्मा सम्झ । आत्माले नै आफ्नो पितालाई याद गर्नु छ- पावन बन्को लागि । आत्मा पवित्र बनेपछि

फेरि शरीर पनि पवित्र मिल्छ र आत्मा अपवित्र भएपछि जेवर पनि अपवित्र मिल्छ । नम्बरवार त हुन्छन् नै । अनुहार, चालचलन एक अकासँग मिल्दैन । नम्बरवार सबैले आ-आफ्नो पार्ट बजाउँछन्, फरक पर्न सक्दैन । नाटकमा त्यही दृश्य देखिन्छ जुन पहिले देखिएको थियो । त्यही दोहोरिन्छ नि । यो फेरि बेहदको र हिजोको ड्रामा हो । हिजो तिमीलाई सम्भाएको थिएँ । तिमीले राजाई लिएका थियौ फेरि गुमायौ । आज फेरि सम्भिरहेका छौं राजाई पाउनको लागि । अहिले दुनियाँ पुरानो नक्क छ, भोलि नयाँ स्वर्ग हुनेछ । तिमो बुद्धिमा छ— अब हामी नयाँ दुनियाँमा गइरहेका छौं । श्रीमत अनुसार श्रेष्ठ बनिरहेका छौं । श्रेष्ठ अवश्य श्रेष्ठ सृष्टिमा रहनेछौं । यी लक्ष्मी-नारायण श्रेष्ठ छन्, त्यसैले श्रेष्ठ स्वर्गमा रहन्छन् । जो भ्रष्ट छन् उनीहरू नक्मा रहन्छन् । यो रहस्य तिमीले अहिले सम्भन्धौ । यस बेहदको ड्रामालाई जब कसैले राम्रोसँग सम्भन्धन् तब बुद्धिमा बस्छ । शिवरात्रि पनि मनाउँछन् तर केही पनि जान्दैनन् । अब तिमी बच्चाहरूलाई रिफ्रेश हुनु छ । तिमीले फेरि अरूलाई पनि रिफ्रेश गराउँछौ । अहिले तिमीलाई ज्ञान मिलिरहेको छ फेरि सद्गति पाउनेछौ । बाबा भन्नुहुन्छ— म स्वर्गमा आउँदिन । मेरो पार्ट नै हो पतित दुनियाँलाई बदलेर पावन दुनियाँ बनाउनु । वहाँ त तिमो पासमा अपार (कारूनको खजाना) हुन्छ । यहाँ त कंगाल छन् त्यसैले आएर बेहदको वर्सा दिनुहोस् भनी बाबालाई बोलाउँछन् । कल्प-कल्प बेहदको वर्सा मिल्छ फेरि कंगाल पनि हुन पुरछन् । चित्रहरूद्वारा सम्भाऊ तब सम्भन सक्नेछन् । पहिलो नम्बरमा लक्ष्मी-नारायण फेरि ८४ जन्म लिँदा-लिँदा मनुष्य बने । यो ज्ञान अहिले तिमी बच्चाहरूलाई मिलेको छ । तिमी जान्दछौ— आज भन्दा ५ हजार वर्ष अगाडि आदि सनातन देवी-देवता धर्म थियो, जसलाई बैकुण्ठ, प्याराडाइज, डिटी वर्ल्ड पनि भनिन्छ । अहिले त भनिदैन । अहिले त आसुरी दुनियाँ छ । आसुरी दुनियाँको अन्त्य, दैवी दुनियाँको आदिको अहिले हो संगम । यी कुरा अहिले तिमीले सम्भन्धौ । अरू कसैको मुख्याबाट सुन्न सकिदैन । बाबा नै आएर यिनको मुख लिनुहुन्छ । कसको मुख लिनुहुन्छ, यो जान्दैनन् । बाबाको सवारी कसमा हुन्छ ? जसरी तिमो आत्माको शरीरमा सवारी छ नि । शिवबाबाको आफ्नो त सवारी नै छैन, उहाँलाई मुख अवश्य चाहिन्छ । नत्र भने राजयोग कसरी सिकाउने ? प्रेरणाबाट त सिक्दैनन् । यी सबै कुरा दिलमा नोट गर्नु छ । परमात्माको पनि बुद्धिमा सारा ज्ञान छ नि । तिमो पनि बुद्धिमा यो बस्नु पर्छ । यो ज्ञान बुद्धिबाट धारण गर्नु छ । भनिन्छ पनि, तिमो बुद्धि ठीक त छ नि ? बुद्धि आत्मामा रहन्छ । आत्माले नै बुद्धिबाट सम्भिरहेको छ । तिमीलाई पत्थर बुद्धि कसले बनायो ? अहिले जान्दछौ— रावणले हाम्रो बुद्धि के बनाई दिएको छ ! हिजो तिमीले ड्रामालाई जान्दैनथ्यौ । बुद्धिमा एकदम गडरेजको ताला लागेको थियो । ‘गड’ अक्षर त आउँछ नि । बाबाले जुन बुद्धि दिनुहुन्छ त्यो बदलिएर पत्थर बुद्धि हुन जान्छ । फेरि बाबा आएर ताला खोल्नुहुन्छ । सत्ययुगमा हुन्छ नै पारसबुद्धि । बाबा आएर सबैको कल्याण गर्नुहुन्छ । नम्बरवार सबैको बुद्धि खुल्छ । फेरि एकको पछि अर्को आउँदै रहन्छन् । माथि त कोही रहन सक्दैनन् । पतित वहाँ रहन सक्दैनन् । बाबाले पावन बनाएर पावन दुनियाँमा लैजानुहुन्छ । वहाँ सबै पावन आत्माहरू रहन्छन् । त्यो हो निराकारी सृष्टि ।

तिमी बच्चाहरूलाई अहिले सबै थाहा भएको छ । त्यसैले आफ्नो घर पनि ज्यादै नजिक जस्तै देखिन्छ । तिमो घरसँग धेरै प्यार छ । तिमो जस्तो प्यार त कसैको छैन । तिमीहरूमा पनि नम्बरवार छन् । जसको बाबासँग प्यार छ उसलाई घरको पनि प्यार हुन्छ । अनन्य (मुरब्बी) बच्चा हुन् नि । तिमी सम्भन्धौ यहाँ जसले राम्रोसँग पुरुषार्थ गरेर अनन्य बच्चा बन्छ उसैले उच्च पद पाउँछ । सानो अथवा ठूलो शरीरले होइन । ज्ञान र योगमा जो मस्त छन् उही ठूलो हो । कुनै साना-साना बच्चा पनि ज्ञान योगमा होशियार छन् भने ठूलालाई पढाउँछन् । नत्र भने कायदा नै छ ठूलाले सानालाई पढाउने । आजकल त साना (मिडगेड) पनि हुन्छन् । छन् त सबै आत्माहरू साना छन् । आत्मा बिन्दी छ, उसको के तौल गर्ने । सितारा हो । मनुष्यहरू सितारा नाम सुनेमा माथि हेर्दैन् । तिमीले सितारा नाम सुनेमा आफूलाई देख्छौ । धर्तीका सितारा तिमी हौ । ती हुन् आकाशका, जुन जड छन् । तिमी चैतन्य हौ । उनमा त फेर-बदल केही हुँदैन । तिमीले त ८४ जन्म लिन्छौ । कति ठूलो पार्ट बजाउँछौ । पार्ट बजाउँदा-बजाउँदा चमक घट्न जान्छ । ब्याट्री डिस्चार्ज हुन पुरछ । फेरि बाबा आएर भिन्न-भिन्न प्रकारबाट सम्भाउनुहुन्छ किनकि तिमो आत्मा ओइलाएको छ । तागत जुन भरिएको थियो त्यो खलास हुन गयो । अब फेरि बाबाद्वारा तागत भर्दछौ । तिमीले आफ्नो ब्याट्री चार्ज गरिरहेका छौ । यसमा मायाले पनि धेरै विज्ञ ल्याउँछ,

ब्याट्री चार्ज गर्न दिदैन । तिमी चैतन्य ब्याट्री है । जान्दछौ— बाबाको साथ योग लगाउनाले हामी सतोप्रधान बन्दूँ । अहिले तमोप्रधान बनेका छौं । त्यो हदको पढाइ र यो बेहदको पढाइमा धेरै फरक छ । कसरी नम्बरवार सबै आत्माहरू माथि जान्छन् । फेरि आफ्नो समयमा पार्ट बजाउन आउनु छ । सबैलाई आफ्नो अविनाशी पार्ट मिलेको छ । तिमीले यो द४ को पार्ट कति पटक बजायौ होला ! तिम्रो ब्याट्री कति पटक चार्ज र डिस्चार्ज भयो ! जब जान्दछौ हाम्रो ब्याट्री डिस्चार्ज छ भने फेरि चार्ज गर्न ढिलाइ किन गर्दौ ? तर मायाले ब्याट्री चार्ज गर्न दिदैन । माया ब्याट्री चार्ज गर्न तिमीलाई भुलाइदिन्छ । घरी-घरी ब्याट्री डिस्चार्ज गराइदिन्छ । कोसिस गर्दौ बाबालाई याद गर्ने तर गर्न सक्दैनौ । तिमीहरूमा जसले ब्याट्री चार्ज गरेर सतोप्रधानताको नजिक आइपुग्छन् उनलाई पनि कहिलेकाहीं मायाले लापरवाही गराएर ब्याट्री डिस्चार्ज गरिदिन्छ । यो पछिसम्म भइरहन्छ । फेरि जब लडाईको अन्त हुन्छ तब सबै खत्तम हुन्छन् । फेरि जसको जति ब्याट्री चार्ज भएको छ त्यही अनुसार पद पाउनेछन् । सबै आत्माहरू बाबाका सन्तान हुन् । बाबा नै आएर सबैको ब्याट्री चार्ज गराउनुहुन्छ । खेल कस्तो अनौठो बनेको छ । बाबाको साथ योग लगाउन घरी-घरी हट्दछन् भने कति नोक्सान हुन्छ । नहटून् भनी त्यसको लागि पुरुषार्थ गराइन्छ । पुरुषार्थ गर्दा-गर्दा जब समाप्ति हुन्छ, फेरि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार तिम्रो पार्ट पूरा हुन्छ, जसरी कल्प पहिला भएको थियो । आत्माहरूको माला बन्दै जान्छ । तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— रुद्राक्षको माला छ, विष्णुको पनि माला हुन्छ । पहिलो नम्बरमा त उहाँको माला राख्छौ नि । बाबाले दैवी दुनियाँ रच्नु हुन्छ नि । जसरी रुद्र माला छ, त्यसरी नै रुण्ड माला पनि छ । ब्राह्मणहरूको माला अहिले बन्न सक्दैन, तल-माथि भइ रहन्छन् । फाइनल तब हुन्छ जब रुद्र माला बन्नेछ । यी ब्राह्मणहरूको पनि माला छ, तर यस समय बन्न सक्दैन । वास्तवमा प्रजापिता ब्रह्माका सबै सन्तान हुन् । शिवबाबाका सन्तानको पनि माला छ । विष्णुको पनि माला भनिन्छ । तिमी ब्राह्मण बन्दछौ, त्यसैले ब्रह्माको र शिवको पनि माला हुनुपर्छ । यो सारा ज्ञान तिमीहरूको बुद्धिमा नम्बरवार छ । सुन्न त सबैले सुन्छन् तर कुनैको त्यसै समय कानबाट निक्लिन्छ, सुन्दै सुन्दैनन् । कसैले त पढ्दैनन् । उसलाई थाहा नै छैन— भगवान् पढाउन आउनुभएको छ । पढ्दै पढ्दैनन्, यो पढाइ त कति खुशीसँग पढनुपर्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ । रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यादको यात्राबाट आत्मारूपी ब्याट्रीलाई चार्ज गरेर सतोप्रधानता सम्म पुग्नु छ । यस्तो कुनै लापरवाही गर्नु छैन, जसबाट ब्याट्री डिस्चार्ज हुन पुगोस् ।
- २) अनन्य बच्चा बन्नको लागि बाबाको साथ-साथै घरसँग पनि प्यार राख्नु छ । ज्ञान र योगमा मस्त बन्नु छ । बाबाले जे सम्भाउनुहुन्छ ती कुरा आफ्ना भाइहरूलाई पनि सम्भाउनु छ ।

वरदानः— स्नेहको शक्तिबाट मायाको शक्तिलाई समाप्त गर्ने सम्पूर्ण ज्ञानी भव

स्नेहमा समाहित हुनु नै सम्पूर्ण ज्ञान हो । स्नेह ब्राह्मण जन्मको वरदान हो । संगमयुगमा स्नेहका सागरले स्नेहको हीरा मोतीहरूको थाल भेरेर दिइरहनुभएको छ, त्यसैले स्नेहमा सम्पन्न बन । स्नेहको शक्तिबाट परिस्थितिरूपी पहाड परिवर्तन भएर पानी समान हल्का बन्नेछ । मायाको जतिसुकै विकराल रूप वा रोयल रूप सामना गरोस्, सेकेप्डमा स्नेहको सागरमा समाहित होऊ । तब स्नेहको शक्तिबाट मायाको शक्ति समाप्त हुनेछ ।

स्लोगनः— तन-मन-धन, मन-वाणी र कर्मबाट बाबाको कर्तव्यमा सदा सहयोगी नै योगी हो ।